

Sygn. akt II CZ 41/05

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie ze skargi R. P.

o wznowienie postępowania w sprawie ... 49/02

z powództwa R. P.

przeciwko Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa - Oddział w P.

oraz Agencji Własności Rolnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 maja 2005 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 grudnia 2004 r., sygn. akt ... 565/04,

oddala zażalenie oraz przyznaje radcy prawnemu M. A. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę R. P. o wznowienie postępowania wskazując, że skarga nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia oraz że została wniesiona po terminie przewidzianym w ustawie dla wniesienia skargi o wznowienie postępowania. W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o przyznanie pełnomocnikowi skarżącego kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarżący zarzucił, że Sąd Apelacyjny błędnie ustalił, iż już w czerwcu 2001 r. miał on wiedzę o okolicznościach, które wskazał jako podstawę wznowienia postępowania, podczas gdy skarżący dopiero 24 maja 2004 r. dowiedział się o podrobionym bądź przerobionym dokumencie, na którym zostało oparte orzeczenie Sądu Apelacyjnego. Jak wskazał na to Sąd Apelacyjny skarżący nie wskazuje jednak, żadnych dowodów z których wynikałoby, że rzeczywiście dowiedział się o podrobieniu lub przerobieniu dokumentów złożonych przez pozwaną Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa dopiero w 2004 r.

Jak ustali to Sąd Apelacyjny w aktach sprawy, której wznowienia domaga się skarżący, znajduje się jego pismo z dnia 17 czerwca 2001 r., w którym podnosił on te same argumenty co w skardze o wznowienie postępowania. Także w zażaleniu skarżący ogranicza się do stwierdzenia, że Sąd Apelacyjny bezpodstawnie przyjął, iż wiedział on o okolicznościach, które przytacza w skardze o wznowienie postępowania, już w 2001 r. Na poparcie tego stwierdzenia nie przytacza jednak żadnego dowodu. W tej sytuacji uznać należy, iż trafnie Sąd Apelacyjny przyjął, że brak podstaw do wznowienia postępowania, a tym samym brak podstaw do uwzględnienia zażalenia. Samo sformułowanie podstaw wznowienia w sposób odpowiadający wymogom przewidzianym w ustawie, co znalazło się w skardze o wznowienie postępowania złożonej przez R. P., nie jest bowiem równoznaczne z tym czy twierdzenia zawarte w skardze rzeczywiście tworzą taką podstawę.

Rację ma także Sąd Apelacyjny, gdy podkreśla, że skoro skarga została złożona po upływie trzech miesięcy od uprawomocnienia się wyroku Sądu Apelacyjnego, to uznać należy, iż wniesiona została po upływie trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 407 k.p.c. Niewątpliwie bowiem w tej dacie powód wiedział, że orzeczenie Sądu Apelacyjnego oparte zostało na dokumencie, który on kwestionuje.

Skoro zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się nieusprawiedliwione, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. i w związku z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), orzekł jak w sentencji.